

Sygn. akt VPz 22/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SO Krzysztof Głowczyński

SO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. W.

przeciwko Wyższej Szkole (...) w L.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 5 kwietnia 2013 roku

sygn. akt IIIRCo 34/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek Wyższej Szkoły (...) o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR A. S..

W uzasadnieniu wskazał, iż w jego ocenie brak jest podstaw wyłączenia ze względu na podnoszone we wniosku o wyłączenie wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Przyczyną ewentualnego braku bezstronności jest stosunek osobisty łączący sędziego ze stroną lub jej przedstawicielem. Sędzia którego wniosek dotyczy złożyła oświadczenie, iż nie wystąpiła w sprawie żadna okoliczność, która mogłaby mieć wpływ na jej bezstronność w rozpoznawanej sprawie w rozumieniu art. 49 kpc oraz wskazała że nie zachodzą również przesłanki do jej wyłączenia z mocy ustawy.

Zdaniem Sądu rozpoznającego wniosek o wyłączenie przytoczone okoliczności nie stanowią o braku bezstronności sędziego. Twierdzenia strony pozwanej nie zostały poparte żadnymi argumentami. Dowodem na brak bezstronności sędziego nie jest wydanie w innej sprawie negatywnej merytorycznej decyzji, a okoliczność ta nie przesądza, że w aktualnie rozpoznawanej sprawie sędzia ten będzie podejmował jedynie niekorzystne dla strony decyzje.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana domagając się jego zmiany przez wyłączenie SSR A. S. od rozpoznania sprawy. W uzasadnieniu zażalenia strona skarżąca wskazywała, że będący podstawą rozpoznania

wniosku art. 49 kpc nie wymaga w aktualnym jego brzmieniu do wyłączenia sędziego, aby między sędzią a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodził stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Wystarczającym jest istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zdaniem skarżącego decyzje SSR A. J. podejmowane w innych sprawach uprawdopodobniały istnienie okoliczności mogących wywołać u strony pozwanej uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Odmienna, w tym zakresie, ocena Sądu Rejonowego dokonana została z naruszeniem art. 233 §1kpc.

Sąd Okręgowy zważył:

Istotnie podnoszone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Przywoływane bowiem przez stronę pozwaną na uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziego okoliczności trafnie ocenione zostały przez Sąd I instancji jako niemogące wywołać uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności. Fakt podejmowania w jednej ze spraw przez sędziego niekorzystnych dla strony decyzji procesowych nie uprawdopodobnia nawet wystąpienia okoliczności poddających w wątpliwość jego bezstronność. Decyzje te mogą bowiem być oceniane w toku dalszego postępowania spowodowanego wniesieniem środków zaskarżenia. Przyjmuje się powszechnie, iż zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (post. SN z 26 III 1997r, IIIAO 5/97 OSNP 1997, nr 24, poz. 502, post. SN z 8 III 1972r., IPz 9/72, Lex 7068).

Podzielając powyższe poglądy Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił wniesione zażalenie jako niezasadne (art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc).